

Mehdiyef

SİNSİCE İNKAR EDİLMESİNE C.E.V.A.B

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm,

vahye istinaden, her bir asırda kuvve-i maneviye-i ehl-i imanı muhafaza etmek için, hem dehşetli hâdiselerde ye'se düşmemek için, hem âlem-i İslâmiyetin bir silsile-i nuraniyesi olan Âl-i Beytine ehl-i imanı manevî rabtlemek için,

Mehdi'yi haber vermiş.

Mektubat (95)

Malûmdur ki Cemaatler içinde vuku bulan hâdiseler **âhâdî** bir surette nakledilse, **tekzib edilmediği vakit, doğruluğunu gösterir.**

Çünkü insanın fitratında yalana yalandır demeye cibilli bir meyil vardır. Hususan her kavimden ziyade yalana karşı sükût etmez Sahabeler olsa.. hususan hâdiseler, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a taalluk etse ve bilhassa nakleden, Meşahir-i Sahabeden olsa; elbette **o Haber-i Vâhid sahibi, o hâdiseyi gören Cemaatı temsil eder hükmünde Rivayet eder.**

Mektubat - 120

Broşür hakkında

Hadîs-i Şeriflerin makam ve mertebeleri, **tâ bin sene evvel tesbit edilmiş** ve bu iş artık **HALLEDİLMİŞ** ve **BİTMİŞTİR**. Mevcud umum Hadîsler, yani yüze bâliğ kaynak Hadîs kitaplarındaki yekûn Hadîs-i Şerifler, senetleri ve rivayet yollarıyla, umumiyetle üç makam ve mertebeye bulunurlar. Bunlar: Sahih hadîsler, Hasen hadîsler ve Zaif hadîsler. Amma her hepsi de Hadîs-i Şeriftirler. Hepsine karşı da hürmet ve ihtiram vâcib ve lâzımdır.

bazı nâdan ve behresizler, sanki Hadîsin cerh ve ta'dil işi, **tahkik ve tanzim hususu bitmemiş gibi**, hâlâ mes'eleyi tartışma sahasına çekmek ve orada; şu oturmuş Nur-u Hikmet saçan Hadîs-i Şerifleri âdeta bulandırmak, şüphelendirmek ve yeniden cerh ve nakdın toz ve dumanıyla bulandırmak istiyor gibidirler.

Eski DİB Başkanı Mehmet Görmez ve onun vesilesiyle Cuma hutbesinde ve din dersi Kitaplarında sahih Hadîslerin sarahatlarında mevcut ve **bütün İslâm Üleması, başta Sahabe ve Tabiînler olmak üzere İslâm Ümmetinin kabul ettiği MEHDİYETİ Hakikatının kökten inkâr** etmek durumu görülmüş ve görülmektedir.

Başta Sahih-i Buharî olmak üzere bütün sahih Hadîs kitaplarında "**Bab-ül FİTEN**" diye, **MEHDİYETİ** bildiren sahih Hadîsler olduğu halde, (*) "KUR'ANDA VE HADİSTE MEHDİ (a.s.)'a dair hiç Ayet ve Hadis yoktur!" diye ucuz mollalık ile Koskoca T.C. Diyanet İşlerini temsil eden bir dairenin temsilcisi sıfatıyla, umum âleme karşı bu âşikâr cehalet ilânı, büyük bir talihsizlik addedilmiştir.

Broşürümüz ile, şüpheyi düşürülen Müminleri Hak ve Hakikata davet ediyoruz.

Kusurlar bize aittir. Tevîfk ve İnançta ALLAH'dan isteriz.

MEHDİYETİ İNKARIN SİNSİ ADIMLARI

1. DİB Başkanı M. Görmez Nurlara yazdığı Önsözünde BEDÜZZAMANI çürütme planı

Liburvet Risalesi 13

bulundurulmalıdır. "Aziz kardeşlerim! Üstadımız İyahahtı değil. Onu hatasız zannetmek hatadır. Bir bahçede çürük bir elma bulunmakla bahçeye zarar vermez. Bir hazinede silik para bulunmakla, hazinayı kıymetten düşürmez.", "Bâki bir hakikat, fânî şahsiyetler üstüne binâ edilmez. Edübe, hakikata zulümdür. Her cihetle kemâlde ve devânda bulunan bir vazife, çürümeye ve çürütülmeye ma'ruz ve mübtelâ şahsiyetlerle bağlanmaz; bağlansa, vazifeye ehemmiyetli zararır." demek sûretüyle âciz, fânî, hatalı gördüğü kendi şahsiyetinden ziyâde nazarıları yazdığı eserlerine tevcih etmiştir.

İlk dönem büyük âlimlerinden İmâm-ı Şâfi ve İmâm-ı Azam Ebû Hanife'nin de kendi düşünceleri için söylediklerini Bedüzzaman da kendi eserleri için şu şekilde ifade etmektedir: "... siz mihenge vurmadan almayınız. Hattâ benim sözümü de, ben söylediğim için hüsn-ü zan edip tamamını kabul etmeyiniz. ... Öyle ise her söylenen sözün kalbe girmesine yol vermeyiniz. İşte size söylediğim sözler hayalînin elinde kalsın, mihenge vurunuz. Eğer alın çıktı ise kalbe saklayınız. Bakır çıktı ise çok gybeti üstüne ve bedduayı arkasına takınız, hana reddediniz

İns ve cinn ŞEYTANLARI ve dinsizlerin bir desisesi de budur ki; bazan DERLER ve DEDİRTİRLER:

"Üstadımız ŞAHSINA KIYMET vermiyor; siz ise onun hakkında takdirkâr mektublar yazıp, Üstadımızın rızasına uygun hareket etmiyorsunuz." İşte onlar, Risale-i Nur ve Üstadımızı İslâmiyet düşmanlarına karşı müsbet ve nezih bir tarzda MÜDAFAA etmekten men'etmek için safdillik damarlarından istifade ile böyle bir fikir ve mugalata ile Nur talebelerini ALDATMAYA, İğfal etmeye çalışırlar.

Evet Üstadımız Bedüzzaman, ihlasının iktizasını şahsına kıymet vermeyebilir; bu hal, Üstadımızdaki yüksek bir kemalât ve âli bir seciyenin timsalidir. O, şahsına ne kadar kıymet vermiyorsa, BİZİM onda milyarlar DERECE FAZLA kıymet ve ehemmiyeti GÖRMEMİZ, BASİRET ve İNSANİYETİN MUKTEZASIDIR, bir lütf-u İlahîdir. Zira Risale-i Nur gibi parlak bir tefsir-i Kur'an olan şaheser, ONUN varlığından meydana gelmiş ve fıskırmıştır. Öyle bir eserin müellifiyle yalnız bugünkü âlem-i İslâm değil, yalnız asr-ı hazır beşeriyeti değil, nesl-i âtidedeki milyarlar kimsenin hayat ve memat davası Risale-i Nur'la alakadardır Tarihçe-i Hayat (698)

2. Hasan Feyzi Ağabeyin kasidesinden DİB ve Hizmet Vakfı tarafından KASDİ olarak ÇIKARTILAN beyt:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُرِيدُونَ لِيُطْفَؤُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مَتَمِّمٌ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

Vallah, ezelden bunu ben cyledim ezber.
Risale-in-Nurdur vallah o (son) müceddid-i ekber.

Yüzlerce sened, hem nice yüzlerce işaret,
Eyler bu mukaddes koca davaya şahadet.

Sinan Matbaası — İstanbul - 1959

Bin üç yüz senedir toprağa dönmüş nice milyar Mü'min ve muvahhid seni gözlerdi hep ey yâr

Her hepsi de senden yana söylerdi kelâmı
Her hepsi de her an sana eylerdi selâmı

Yüzlerce senet hem nice yüzlerce işaret
Eyler bu mukaddes koca davaya şahadet

En başta gelen şahid-i adl Hazret-i Kur'an
Göstermiş ayânen otuz üç yerde o bürhan

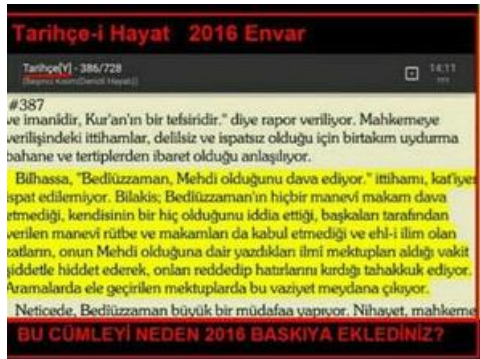
Envar 2016 S. 120

Yeni Baskı 2016 ENVAR'DA YOK !

3. Mehdiyeti inkar sempozyumu 22.10.2016
4. DIB in cuma hutbesinde Mehdiyeti inkar etmesi 28.10.2016
5. Nurcu görünümlü profesörlerin "siyasi müceddidliği (!)" uydurmakla nazarları Mehdiyetten çevirmeleri

6. Bazı ahmak vakıfların (!)internet sitelerinde bunu ilan etmeleri
<http://www.nurdersi.com/video/darbede-nurcularin-tutumu>
7. Diyanetin Tahkik heyetinin Envar 2016 Tarihçe-i Hayata ekledikleri paragraf:

8. MEHDİYETİ İNKAR çocuklara okutulan Ders Kitaplarında neşredilmesi:

**Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, VAHYE İSTİNADEN, ...
Mehdi'yi HABER VERMİŞ.
Mektubat - 95**

ÜNİTE 5 - DİNLERDE İNANÇ		MESİH VE MEHDİİNANCI
<p>Mehdi ve Mesih kavramları, ahir zamanda ortaya çıkıp insanları içinde bulundukları olumsuz durumlardan kurtaracak veya bozulmuş olan dinleri düzeltecek kurtarıcılar için kullanılan kavramlardır. İnsanlar çok eski çağlardan beri kendilerini kurtaracak olağanüstü güçlere sahip yol göstericiler beklemişlerdir. Dinlerin çoğunda bu kurtarıcının gökyüzünden ineceği ve inmesinin hemen öncesinde tabiatta büyük değişikliklerin olacağı kabul edilmiştir.</p>		
İSLAM	YAHUDİLİK	HRİSTİYANLIK
<p>İslam'ın iman esasları arasında mehdi ve Mesih inancı yoktur. Kuran'da <u>BU konuda bir ayet bulunmamaktadır.</u> Bazı hadislerde mehdi kelimesi kullanılmakla birlikte en önemli hadis âlimlerinden <u>Buhari ve Müslim mehdi kavrusuna</u> <u>iki rivayetleri kitaplarına almamışlardır.</u></p>	<p>Beklenen kurtarıcıya Mesih ismini vermişlerdir. Onların iman esaslarından biri de ahir zamanda bir Mesih'in gelmesidir. Hz. Davut soyundan kral olarak gelecek olan Mesih, Yahudileri vaad edilen topraklarda toplayacaktır. Beklenen Mesih bu topraklarda tanrısal bir imparatorluk kuracaktır.</p>	<p>Mesih inancı üzerine kurulmuş bir dindir. Hristiyanlar Yahudilerin beklediği Mesih'in, Hz. İsa olduğuna inanırlar.</p>

kaynak: Ortaöğretim Din Kültürü ve Ahlâk bilgisi 10 Ders Kitabı (!)
Mehdi a.s. İNKAR edilerek ve ettirilerek NESİLLER EBEDÎ CEHENNEME SÜRÜKLENMEKTEDİR!!

Çünkü her zaman, her asır, kuvve-i maneviyenin takviyesine medar olacak ve yeisten kurtaracak **"MEHDİ" MANASINA MUHTAÇTIR.**

Sözler (344)

MEHDİYETİ inkar eden ve onları müdafaa edenlere karşı mü'minlerin İmanını muhafaza için yazılan CEVAB:

...**her haberini vahiyden veren** ve Cebrail'den işittiğini söyleyen ve **Kıyamet ve Âhiretten tafsilen haber veren, Muhammed-i Arabî Aleyhissalâti Vesselâm'dan** başka kimdir ve kim olabilir?

(Mektubat S.169)

28.12.2016 tarihinde yayınlanan mektubdan alıntı:

Bu mesail-i imaniye içinde Üstadımız mehdîyet ve müceddid gibi mesaili medar-ı münazaa ve münakaşa ettirmemiştir. Kudsi iman hizmetine nazar-ı dikkati celbetmiştir. Şimdi memleketimizin içinde bulunduğu pek nazik zamanda bütün kuvvetimizle asayişi muhafazaya mecbur ve mükellefiz. Binaenaleyh mevcut müsbet hükümete ve kurumlarına yardımcı olmalıyız. Kainat azametinde ve ebedler kıymetinde mesail ve davalar içinde esasat-ı imaniyeden olmayan bir takım mesaili münakaşa zamanı değildir.

Eski DIB başkanı Görmez tarafından Mehdiyetin kendisi ("Mehdiyet'e dair hiçbir hadîs yoktur, varsa ahaddır." 29.08.2016 nTV) inkar ediliyor. Bu mesele itikada dokunduğu için mesele-i ESASAT-I İMANİYEDENDİR:

Nasilki bir zamanlar mülhidler Süfyan ile ilgili Hadisleri inkar emişler:

60, 61, 62, 63. İstinad ettiği hadîsler zaîf ve hattâ mevzu olmakla beraber, tevilleri yanlış ve aslı yoktur.

C: **Bütün ümmet bin seneden beri telakki-i bilkabul ettiği** ve âlem-i İslâm içinde az bir kısım ülemanın başka tevillerle bir derece za'fiyetine hükmettiklerine mukabil, **cumhur-u muhaddisîn ve ümmet-i Muhammediye kabul ettiği**; âhîrzamanda gelen bazı hâdiseler hakkındaki muhtelif rivayetleri tevil, yani mümkün bir ihtimal manasıyla bu zamanda vukua gelen ve gözle görülen hâdiselere tam mutabık çıkmasını beyana, dünyada hiçbir ehl-i ilim yanlış diyemez. Farazâ o hadîslerden birisi mevzu da olsa; mevzuun manası, hadîs değil demektir. Yoksa manası yanlıştır demek değildir ki, darb-ı mesel nev'inde ümmet

o rivayeti kabul etmiş. Bu nevi tevilata yanlış diyenler, kaç cihette yanlış olduğu gibi, **ümmeğin telakkisine ihanet ve hadîsleri inkârdır.** Ve **"Süfyan'a dair hiçbir hadîs yoktur, varsa mevzudur."** diyen müddeî hiç hadîs kitaplarını okumadığı, belki Kur'anın surelerinin ne kadar olduğunu bilmediği halde; **biri bir milyon, diğeri beşyüz bin hadîsi hıfzına alan İmam-ı Ahmed İbn-i Hanbel ve İmam-ı Buharî gibi müçtehidlerin, böyle küllî ve umumî bir tarzda cesaret edemedikleri halde,** o müddeî küllî bir surette ve umumî bir tarzda "Süfyan hakkında hiçbir hadîs yoktur, varsa mevzu'dur." demesiyle **haddinden binler defa tecavüz edip büyük bir hatayı irtikâb etmiş.** Farz-ı muhal olarak hadîs de olmasa, ümmet-i İslâmiyede bir hakikat-ı içtimaiye ve müteaddid defalar eseri görülmüş vaki' ve hak bir hâdis-i istikbaliyedir.

Şualar – 415

Malûmdur ki Cemaatler içinde vuku bulan hâdiseler **âhâdî** bir surette nakledilse, **tekzib edilmediği vakit, doğruluğunu gösterir.** Çünkü insanın fitratında yalana yalandır demeye cibillî bir meyil vardır. Hususan her kavimden ziyade yalana karşı sükût etmez Sahabeler olsa.. hususan hâdiseler, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'a taalluk etse ve bilhassa nakleden, Meşahir-i Sahabeden olsa; elbette **o Haber-i Vâhid sahibi, o hâdiseyi gören Cemaatı temsil eder hükmünde Rivayet eder.**

Mektubat - 120

Diğer kısmı **âhâdî** ise de, **ilm-i hadîsin müdakkik İmamları tashih ve tahrir ettikleri için, kanaat-ı ilmiye verir.**

Mektubat (138)

2- Savcılık Makamının, **"mevzudur"** diye **gayr-ı ilmî iddia ettiği hadîsin hadîs kitaplarında sahih olduğu; hadîs âlimlerinin kabulüyle** ve hürriyetten evvel Meşrutiyet devri ülemasına Japonya'nın ve İngiltere Anglikan Kilisesi'nin sorduğu sualler münasebetiyle, o devrin allâmeleri olan İstanbul âlimleri, Bedüzzaman olan müellif-i muhtereme sorarak, şimdi ismi Beşinci Şua olan eserde görülmekte olan o zamanki **bu hadîsin tevilen cevablarını o ehemmiyetli âlimlerin kabul edip itiraz edememeleriyle sahih olduğu kat'î sabittir.**

Şualar (569)

Bir milyon hadîsi hıfzına alan İmam-ı Ahmed İbn-i Hanbel ve beşyüz bin hadîsi hıfzeden İmam-ı Buharî'nin cesaret edemedikleri ve o nefyin isbatı kabil olmadığı ve bütün hadîs kitaplarını GÖRMEDİĞİ ve ümmetin ekseriyeti her asırda o rivayetlerin manalarının zuhurlarını veya o küllinin bir feridini görmesini beklemedikleri ve **ümmetçe telakki-i bilkabul** derecesine yakınlaşmış ve ayn-ı hakikat bazı nümune ve feridler meydana çıkıp görüldüğü halde, o rivayetleri külliyyetle inkâr etmek on cihetle hatadır.

Şualar - 401

Her asırda mehdi manasına ümmetin fitrî bir ihtiyacına binaen beklemişler. Ve birkaç vecihte rivayetlerin delaletiyle birkaç mehdi, belki her asırda bir nevi mehdi sâdât-ı Ehl-i Beyt'ten **geleceği ümmetçe kabul edilmiş.**

Şualar - 420

On u n c u S e h i v: Hem aynı sahifede: "İki türlü deccal ve süfyan diye, zaruriyat-ı diniyeden olmayan bunlarda 'icma var' diyor. İnanmayanlara 'zındık, dinsiz, mülhîd' hükmünü veriyor. Halbuki mehdî, deccal, süfyan gibi şeyler Kur'an'da yoktur, icma' da yoktur. Yalnız Taftazânî: 'Bunlar gayr-ı mümkün şeyler olmadığından bu bâbda rivayet edilen hadisleri kabul ederiz.' demiş. Hem İmam-ı Mahfi ve Mehdi-i Muntazar, batıl olduğuna Ehl-i Sünnet'in ittifakı var."

E I c e v a b : Acelelik sebebiyle gayet sathî bir surette yüzer risaleden ziyade kitaplar tedkik edilmeden, bir mahrem risalenin bir ibaresinden böyle bir hüküm isnad etmelerini o müdakkik zatlara yakıştıramıyoruz.

E v v e I â : Taftazânî, âhîrzaman hâdisâtı hakkında değil, belki hadisatı uhreviyyeden bir acîb kısım hakkında o sözleri Şerhü'l-Makâsîd'da yazmış.

S â n i y e n : Risâle-i Nur'dan mahrem bir cüz'ü; "İki deccala inanmayan dinsizdir" demiyor. **Hem deccahn hurucu bütün akîde-i İslâmiye kitaplarında mezkûrdur, icmâ'a mazhardır. Mehdi ve süfyan mefkûresi ise, ümmet içinde gayet esash bir tarzda ve ehemmiyetli bir hikmete binaen cereyan edip, gelmiş. Adeta ümmetçe telakkî-i bi'l-kabul nev'inde** bir medar-ı tesellî olarak her asırda Âl-i Beyt-i Nebevî'den bir hidayetkâr imdada yetişmesi tesellisi ile devlet-i süfyanîyede ve Emeviye'de eski zamanda Yezid ve Velid gibi süfyan mânasını veren hâkimlere karşı dayanmak için her asrın ihtiyacı bu mefkûreyi idame etmiş. **Ve bu hakikati cüz'î-küllî her asır gösterdiği gibi** bu asır da bir derece göstermiş diye Risâle-i Nur'un beyanatı hiç bir cihetle hakâik-i İslâmiye'ye münâfâtı yoktur. Fakat Hanefî ulemâsmdan bir kısmı

, **لَا مَهْدِيَّ إِلَّا عَيْسَى** demelerine binâen, ulemâ-yı Hanefiyye sâir mez-

hebler gibi, mehdi ve süfyan hâdiselerine akîde noktasında bakmıyorlar. Risâle-i Nur'un üstadlarından bir üstadı İmam-ı Gazâlî ve birisi de Abdülkâdir-i Geylânî'dir (fakat tarikat cihetinde değil, hakikat cihetinde) ve birisi de, en başta İmam-ı Ali (R.A.) olmasından, **onların ittifak ettikleri mes 'eleler elbette ma 'den-i Risâlet 'ten alınmıştır**, diye Risâle-i Nur kabul etmiş. Ve İmam-ı Ali (R.A.) kasidesindesüfyan "İslam Deccâh"namım vermesi, bize bir hüccet hükmüne geçmiş. Yalnız Ebu Hureyre'nin rivayet ettiği hadisten başka, pek çok imamlar ve büyüklerden gaybî ihbarlar vardır. Ve vaki-i hal, vukuâtıyla tam tasdik ediyor.

Hem ehl-i Sünnet'çe batıl olan Mehdi-i Muntazar budur ki; "Şiîlerin bir kısmı;Oniki İmam'dan birisi ölmemiş, bin senedir gizlidir, sonra meydana çıkacak, dünyayı ıslah edecek. Mehdi-i Muntazar budur." Ehl-i Sünnet bu fikre 'bâtıldır' der. Yoksa Ehl-i Sünnet'in, ekseriyetce kabulü olan ve intizar edilen Muhammed Mehdi hakkında hadisler var. Ve ,

لَا مَهْدِيَّ إِلَّا عَيْسَى diyen ulemâların fikirlerini kabul etmediklerinin

hikmeti şudur: Âhirzamanda dinsizlik cereyanına karşı mukabele etmek, ancak İsevî'nin hakiki dini, hakikat-ı Kur'ân'la itihad ederek; Kur'ân ise esas ve imam olup, İsevî dini ona tabi olacağına işareten bir rivayette var

ki; "İsâ gelir, namazda Mehdi'ye iktida eder." Eğer o kısım ulemâların fikri gibi olsa, o halde İsevîlik esas ve imam olması lâzım geliyo Muhterem ehl-i vukufun bir kısım sehivleri, teşekkürnâmede dahi beyan edilmiştir. (Müdafaalar S.131)

DENİZLİ AĞIR CEZA MAHKEMESİ RİYASETİ MAKAMINA

Ehl-i vukuf raporuna itiraznâmedir

Sair merkezlerdeki ehl-i vukufun yanlış raporları, buradaki ehl-i küfü şaşırmasıyla; buradakilere değil, orâdakilere karşı hukuk-u hayatımızı ve **Risale-i Nur'un namusunu müdafaa** etmek için gayet hasta bir halde yirmi dakika zarfında yazdım. Kusura bakmayınız. 1- Risale-i Nur'un mehdilik ve İslâm deccahna ait beyanatına, **indî fikirlerle "mehdi ve deccalefsanesi" tabir** ederek, hem Risale-i Nur'un mahiyetinden, hem İslâmiyetin ruhundan ne kadar uzak düştüklerine delil

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ

diye olan **Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın duasına..** ve umum **ümmetin vird-i zebanı iken**, ona "efsane" diyen, İslâmiyetin mühim büyük bir hakikatim inkâr etmiştir.(Müdafaalar 142)

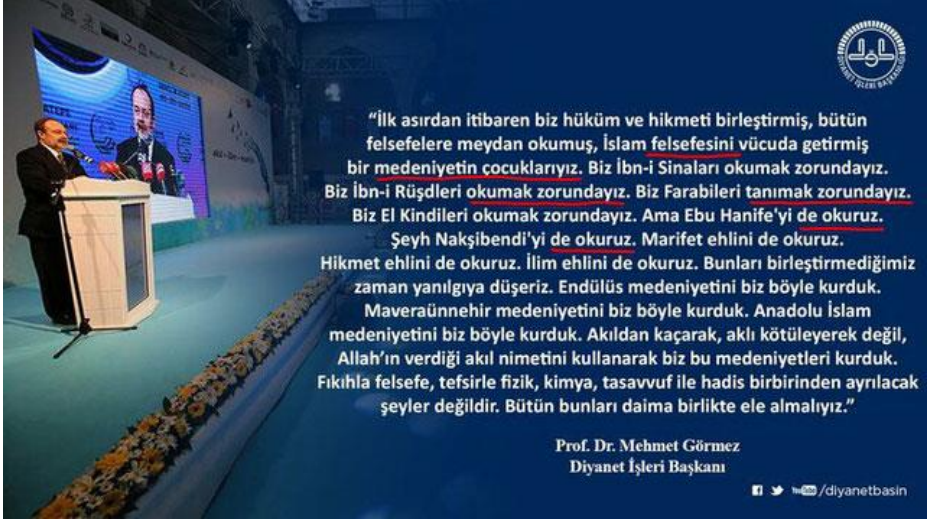
Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a aid en küçük bir hareketi, bir sîreti, bir hali kaydeden Sahabe Efendilerimiz, Adem a.s. dan Kıyamete kadar gelecek Fitnelerin en büyüğü ve BU FİTNE KARŞIDSINDAKİ VAZİFEDAR ŞAHSI ÜMMETE nakletmezler mi?

Hem Sahabeler, Kur'anın ve Âyetlerin hıfzından sonra en ziyade, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın e'fal ve akvalinin muhafazasına, bahusus **AHKÂMA** ve mu'cizata dair ahvaline bütün kuvvetleriyle çalıştıklarını ve sıhhatlerine pek çok dikkat ettiklerini, **TARİH VE SİYER ŞEHADET EDİYOR**. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a aid en küçük bir hareketi, bir sîreti, bir halî ihmal etmemişler. Ve etmediklerini ve **kaydettiklerini, KÜTÜB-Ü EHADÎSİYE ŞEHADET EDİYOR**. Hem Asr-ı Saadette, mu'cizata ve medar-ı ahkâm ehadîsi, kitabetle çoklar kaydedip yazdılar. Hususan **ABADILE-I SEB'A, kitabetle kaydettiler**. Hususan Tercüman-ül Kur'an olan Abdullah İbn-i Abbas ve Abdullah İbn-i Amr İbn-il Âs, bahusus **otuz-kırk sene sonra, TÂBÎİNİN BINLER MUHAKKIKLARI**, ehadîsi ve mu'cizata yazı ile kaydettiler. Daha ondan sonra, **BAŞTA DÖRT İMAM-I MÜÇTEHİD VE BINLER MUHAKKİK muhaddisler naklettiler;**

yazı ile muhafaza ettiler. Daha Hicretten ikiyüz sene sonra başta **BUHARÎ, MÜSLİM, KÜTÜB-Ü SITTE-I MAKBULE vazife-i hıfzı omuzlarına aldılar. İbn-i Cevzî** gibi şiddetli binler münekkidler çıkıp; bazı mülhidlerin veya fikirsiz veya hıfızsız veya nâdânların karıştırdıkları **mevzu ehadîsi tefrik ettiler, gösterdiler**. Sonra **EHL-I KEŞFİN TASDIKIYLA**; yetmiş defa Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm temessül edip, yakaza halinde onun sohbetiyle müşerref olan **Celeddin-i Süyutî** gibi allâmeler ve **muhakkikler**, ehadîs-i sahihanın elmaslarını, sair sözlerden ve mevzuattan tefrik ettiler. **İŞTE BAHSEDECEĞİMİZ HÂDİSELER**, mu'cizeler **BÖYLE ELDEN ELE -KUVVETLİ, EMİN, MÜTEADDİD VE ÇOK, BELKİ HADSİZ ELLERDEN- SAĞLAM OLARAK BIZE GELMİŞ.**

الْحَمْدُ لِلَّهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

İşte buna binaen; *"Bu zamana kadar uzun mesafeden gelen şu zamandan tâ o zamana kadar bu hâdiseleri nasıl bileceğiz ki karışmamış ve safidir"* hatıra gelmemelidir.

Bir fennin veya bir san'atın medar-ı münakaşa olmuş bir mes'elesinde, o fennin ve o san'atın haricindeki adamlar ne kadar büyük ve âlim ve san'atkâr da olsalar, sözleri onda geçmez, hükümleri hüccet olmaz; **o fennin icma-ı ülemasına dâhil sayılmazlar**. Meselâ; büyük bir mühendis, bir hastalığın keşfinde ve tedavisinde bir küçük tabib kadar hükmü geçmez. Ve bilhâssa **maddiyatta çok tevaggul eden ve gittikçe maneviyattan tebaüd eden ve nura karşı gabileşen ve kabalaşan ve akılı gözüne inen en büyük bir feylesofun münkirane sözü, maneviyatta nazara alınmaz ve kıymetsizdir**.

Acaba yerde iken arş-ı a'zamı temaşa eden, hârika bir dehâ-yı kudsî sahibi olan ve doksan sene maneviyatta terakki edip çalışan ve hakaik-i imaniyeyi ilmelyakîn, aynelyakîn hattâ hakkalyakîn suretinde keşfeden Şeyh-i Geylanî (K.S.) gibi **yüzbinler ehl-i hakikatın ittifak ettikleri, tevhidî ve kudsî ve manevî mes'elelerde, MADDİYATIN EN DAĞINIK VE KESRETİN EN CÜZ'İ TEFER-RUATINA DALAN VE SERSEMLEŞEN VE BOĞULAN FEYLESOFLARIN SÖZLERİ KAÇ PARA EDER VE İNKARLARI VE İTİRAZLARI,**

GÖK GÜRÜLTÜSÜNE KARŞI SİVRİSİNEĞİN SESİ GİBİ SÖNÜK OLMAZ MI?

Hakaik-i İslâmiyeye zıddiyet gösterip mübareze eden küfrün mahiyeti bir inkârdır, bir cehildir, bir nefiydir. Sureten isbat ve vücudî görölse de manası ademdir, nefydir. İman ise ilimdir, vücudîdir, isbattır, hükümdür. Herbir menfi mes'elesi dahi, bir müsbet hakikatın ünvanı ve perdesidir. Eğer imana karşı mübareze eden ehl-i küfür, gayet müşkilât ile menfi itikadlarını kabul-ü adem ve tasdik-i adem suretinde isbat ve kabul etmeğe çalışsalar; o küfür, bir cihette yanlış bir ilim ve hata bir hüküm sayılabilir. Yoksa, irtikâbı çok kolay olan yalnız adem-i kabul ve inkâr ve adem-i tasdik ise cehl-i mutlaktır, hükümsüzlüktür.

Elhasıl, itikad-ı küfriye iki kısımdır:

Birisi:

Hakaik-i İslâmiyeye bakmıyor. Kendine mahsus yanlış bir tasdik ve bâtıl bir itikad ve hata bir kabuldür ve zalim bir hükümdür. Bu kısım bahsimizden hariçtir. O bize karışmaz, biz de ona karışmayız.

İkincisi:

Hakaik-i imaniyeye karşı çıkar, muaraza eder. Bu dahi iki kısımdır: Birisi:

Adem-i kabuldür. Yalnız isbatı tasdik etmemektir. Bu ise bir cehildir, bir hükümsüzlüktür ve kolaydır. Bu da bahsimizden hariçtir.

İkincisi:

Kabul-ü ademdir. Kalben, ademini tasdik etmektir. Bu kısım ise bir hükümdür, bir itikaddır, bir iltizamdır. Hem iltizamı için nefyini isbat etmeğe mecburdur.

Nefiy dahi iki kısımdır:

Birisi:

"Has bir mevkide ve hususî bir cihette yoktur" der. Bu kısım ise isbat edilebilir. Bu kısım da bahsimizden hariçtir.

İkinci kısım ise:

Dünyaya ve kâinata ve âhirete ve asırlara bakan imanî ve kudsî ve âmm ve muhit olan mes'eleleri nefy ve inkâr etmektir. Bu nefiy ise - birinci mes'elede beyan ettiğimiz gibi- hiçbir cihetle isbat edilmez. **Belki kâinatı ihata edecek ve âhireti GÖRECEK ve hadsiz zamanın her tarafını temaşa edecek bir nazar lâzımdır, tâ o gibi nefiyler isbat edilebilsin.**

Şualar – 102

Hazret-i Mehdi'nin cem'iyet-i nuraniyesi, Süfyan komitesinin tahribatçı rejim-i bid'akâranesini tamir edecek, Sünnet-i Seniye'yi ihya edecek; yani âlem-i İslâmiyette **risalet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) inkâr niyetiyle** şeriat-ı Ahmediyeyi (A.S.M.) tahribe çalışan Süfyan komitesi, Hazret-i Mehdi cem'iyetinin mu'cizekâr manevî kılıncıyla öldürülecek ve dağıtılacak.

Mektubat – 441

Üstad Hazretlerinin Mehdiyeti veya Mücedditliği münakaşa edilmiyor. Diyanet gibi güya dini temsil eden bir kurum MEHDİYET VE MÜCEDDİDLİĞİ İNKAR EDİYOR !

Üstadımız diyor ki: Mahkemelerin te'hirinde hayır var. Şimdiye kadar Nur'a ve Nurculara verilen zahmetler, rahmetlere dönmesi gösteriyor ki; bu te'hirde de hayırlar var ki, birisi bu olmak ihtimali var:

Hariç âlem-i İslâm'da Nur'un ehemmiyetli tesire başlaması ve inkişaf ve intişarı ve buranın siyasîleri Avrupa'ya bir **RÜŞVET** olarak bir derece Avrupalaşmak meylini göstermesi, hariçte zannedilmekle mahkemelerce Nur'un serbestiyet-i tâmmesi için karar vermek, hariç **ALEM-I İSLAMda** Nurların hakikî ihlasına böyle bir **ŞÜPHE** gelecekti ki; ya Nurcular riyakârlığa mecbur olmuşlar veyahut böyle medenîleşmek fikrinde olanlara **İLİŞMIYORLAR**, za'f gösteriyorlar diye **NURUN KIYMETINE BÜYÜK ZARAR** olduğu için bu te'hir o evhamları izale eder. Ve isbat ediyor ki: Otuz seneden beri **İSLAMIYETİN ŞIARINA (!) MUHALIF ŞEYLERE BAŞ EĞMIYORLAR.**

Emirdağ-2 - 107

Ben bütün kuvvetimle bunu reddederim. Hem Mehdilik isnadını hiç kabul etmediğime bütün kardeşlerim şahadet ederler. Hattâ Denizli'deki ehl-i vukuf, "Eğer Said mehdiliğini ortaya atsa bütün şakirdleri kabul edecek" dediklerine mukabil, Said itiraznamesinde demiş ki: "Ben seyyid değilim. Mehdi seyyid olacak." diye onları reddetmiş.

Şualar - 383

Bazı emarelerle bildim ki, gizli düşmanlarımız Nurların kıymetini düşürmek fikriyle siyaset manasını hatırlatan mehdilik davasını tevehhüm ile güya Nurlar buna bir âlettir diye çok asılsız bahaneleri araştırıyorlar.

Şualar - 387

*Kitab-ı Mübin, Kur'andan ibarettir. **Evet, herşey içinde bulunur. Fakat herkes herşeyi içinde GÖREMEZ***

Ben de, Sure-i Nur'daki Âyet-i Nur'un rasadhanesine girip imanın dûrbîniyle Âyet-i Hasbiye'nin en uzak tabakalarına ve **şuur-u imanî hurdebîni ile en ince esrarına baktım, gördüm:**

Şualar - 74

Bir kavle göre Kitab-ı Mübin, Kur'andan ibarettir. Yaş ve kuru, herşey içinde bulunduğunu, şu âyet-i kerime beyan ediyor. Öyle mi? **Evet, herşey içinde bulunur. Fakat herkes herşeyi içinde göremez.** Zira muhtelif derecelerde bulunur. Bazan çekirdekleri, bazan nüveleri, bazan icmalleri, bazan düsturları, bazan alâmetleri; ya sarahaten, ya işareten, ya remzen, ya ibhamen, ya ihtar tarzında bulunurlar. Fakat ihtiyaca göre ve maksad-ı Kur'ana münasib bir tarzda ve iktiza-yı makam münasebetinde şu tarzların birisiyle **ifade ediliyor.**

Sözler - 252

Her bir âyetin çok tabaka-i manaları var. Kur'an, ilm-i muhitten geldiği için, bütün manaları murad olabilir. İnsanın cüz'î fikri ve şahsî iradesiyle olan kelâmlar gibi, bir iki manaya inhisar etmez.

İşte bu sırta binaen âyât-ı Kur'anîyenin ehl-i tefsir tarafından hadsiz hakaikî beyan edilmiş. Müfessirînin beyan etmediği daha çok hakaikî var. Ve bilhâssa hurufatında ve mana-yı sarihinden başka, işaretinde çok ulûm-u mühimme vardır.

Lemalar - 34

17.06.2015

Kur'an'da Sünni ve şia mabeynindeki ihtilafa sebep olan Hulefa-i Raşidinin hilafet tertibi var.

İşte bu âyet-i kerime

مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ

وَ حَسَنَ أَوْلِيَاءِكَ رَفِيقًا

Tabiriyle, Sırat-ı Müstakimin ehli ve hakikî Niam-ı İlahiyeye mazhar, nev'-i beşerdeki **taife-i Enbiya** ve **kafîle-i Sıddıkîn** ve **cemaat-ı şüheda** ve **esnaf-ı sâlihîn** ve enva'-ı tâbiînin bulduklarını **ifade etmekle beraber**, âlem-i İslâmiyette o beş kısmın en mükemmelini dahi ayrıca sarahaten gösterdikten sonra o beş kısmın **İMAMLARI VE BAŞTAKI RÜESALARINI sîfât-ı meşhureleriyle zikretmekle onlara delalet edip** ifade ettiği gibi, **ihbar-ı gayb nev'inden bir lem'a-i i'caz ile** o taifelerin istikbaldeki reislerinin vaziyetlerini bir vecihle tayin ediyor.

Evet **مِنَ النَّبِيِّينَ** nasılki sarahatle **Hazret-i Peygamber Aleyhissalâti Vesselâm'a** bakıyor.

وَالصِّدِّيقِينَ fıkrasıyla **Ebu Bekir-is Sıddık'a** bakıyor. Hem Peygamber Aleyhissalâti Vesselâm'dan **sonra ikinci olduğuna ve en evvel yerine geçeceğine** ve "Sıddık" ismi, ümmetçe ona ünvan-ı mahsus ve sıddıkînlerin başında görüneceğine işaret ettiği gibi;

وَالشُّهَدَاءِ kelimesiyle **Hazret-i Ömer, Hazret-i Osman, Hazret-i Ali Rıdvanullahi Aleyhim Ecmaîn'i** üçünü beraber ifade ediyor.

Lem'alar (34)

BEŞİNCİSİ:

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرِيهْمُ رُكَّعًا سَجَّدًا ilâ âhir...

Şu âyetin başı, Sahabelerin Enbiyadan sonra nev'-i beşer içinde en mümtaz olduklarına sebep olan secaya-yı âliye ve mezaya-yı galiyeyi haber vermekle, mana-yı sarihiyle; tabakat-ı Sahabenin istikbalde muttasıf oldukları ayrı ayrı mümtaz **has sıfatlarını** ifade etmekle beraber, **mana-yı işarîsiyle**; ehl-i tahkikçe vefat-ı Nebevîden sonra **makamına geçecek Hulefa-yı Raşidîn'e hilafet tertibi ile işaret edip** her birisinin en meşhur medar-ı imtiyazları olan sıfât-ı hâssayı dahi haber veriyor. Şöyle ki:

وَالَّذِينَ مَعَهُ maiyet-i mahsusa ve sohbet-i hâssa ile ve en evvel vefat ederek yine **maiyetine** girmekle meşhur ve mümtaz olan **Hazret-i Sıddık'ı gösterdiği** gibi,

أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ ile istikbalde Küre-i Arz'ın devletlerini fütuhatıyla **titretecek** ve adaletiyle **zalimlere sâika gibi şiddet gösterecek olan Hazret-i Ömer'i gösterir.**

ve

رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ İle istikbalde en mühim bir fitnenin vukuu hazırlanırken **kemal-i merhamet ve şefkatinden İslâmlar içinde kan dökülmemek için** ruhunu feda edip teslim-i nefis ederek Kur'an okurken mazlumen şehid olmasını tercih eden **Hazret-i Osman'ı da haber verdiği** gibi,

تَرِيَهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا saltanat ve hilafete kemal-i liyakat ve kahramanlıkla girdiği halde ve **kemal-i zühd ve ibadet ve fakr ve iktisadî ihtiyar eden ve rükû ve sücudda devamı ve kesreti herkesçe musaddak olan Hazret-i Ali'nin** (R.A.) istikbaldeki vaziyetini ve o fitneler içindeki harbleriyle mes'ul olmadığını ve **niyeti ve matlubu fazl-ı İlahî** olduğunu haber veriyor.

Lem'alar (31)

yukarda zikredilen ayetlerin mana-yı işarîsiyle; ehl-i tahkîkçe vefat-ı Nebevîden sonra makamına geçecek Hulefa-yı Raşidîn'e hilafet tertibi ile işaret edilmiştir. Aynı hilafet tertibi bazı sahih HADİSLERDEDE görülmektedir:

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- Cihar-ı Yâr-ı Güzin ile beraber Uhud veya Hira Dağı'nın başında iken dağ titredi, zelzelelendi. Dağa ferman etti ki:

أَثَبْتُ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ نَبِيٌّ وَصِدِّيقٌ وَشَهِيدٌ deyip, **Hazret-i Ömer ve Osman ve Ali'nin şehid** olacaklarını haber vermiş. Haber verdiği gibi çıkmış.

Mektubat (104)

Buharî, Fedailü's-Sahâbe:5,7; Ebu Davud, Sünnet, 8; Tirmizî, Menakıb: 17, 18; Müsned, 3:112, 5:331; el-Hâkim, el-Müstedrek, 3:450, 451 (verilen bu kaynaklarda "iki şehid" tabiri geçmektedir).

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, Ebu Bekir-is Sıddık, Ömer-ül Faruk ve Osman-ı Zinnureyn ile Uhud Dağı'nın başına çıktılar. Cebel-i Uhud ya onların mehabetlerinden veya kendi sürur ve sevincinden lerzeye geldi, kıyıldandı. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm ferman etti ki:

أُثِّبْتُ يَا أَحَدُفَانَمَا عَلَيْكَ نَبِيٌّ وَصِدِّيقٌ وَشَهِيدَانِ

Şu hadîs, Hazret-i Ömer ve Osman şehid olacaklarına bir ihbar-ı gaybîdir.

Mektubat (134)

Buhari Fezailus Sahabe 5:56 Muslim 4:1880 Ebu Davud 2:515 Tirmizi hadis no 3758

İkinci Misal: Nakl-i sahih ile, Enes ve Ebu Zerr'den kütüb-ü sahiha haber veriyorlar ki: Hazret-i Enes (hâdim-i Nebvî) demiş ki: **Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm**'ın yanında idik. Avucuna küçük taşları aldı, mübarek elinde tesbih etmeye başladılar. **SONRA Ebu Bekir-is Sıddık**'ın eline koydu, yine tesbih ettiler. Ebu Zerr-i Gıffarî tarıkında der ki: **SONRA Hazret-i Ömer'in** eline koydu, yine tesbih ettiler. Sonra aldı yere koydu, sustular. **SONRA** yine aldı, **Hazret-i Osman'ın** eline koydu, yine tesbihe başladılar. Sonra Hazret-i Enes ve Ebu Zerr diyorlar ki: "Ellerimize koydu, sustular."

Mektubat (132)

Kadı İyaz, eş-Şifâ, 1:306; Hafâcî, Şerhu's-Şifâ, 3:70; Ali el-Kari, Şerhu's-Şifâ, 1:627.

Sabit İbn-i Kays İbn-i Şemmas'ın Yemame Harbi'nde şehid düştüğü ve kabre koyduğumuz vakit, ben hazırımdım. Kabre konurken, birden ondan bir ses geldi:

مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ وَأَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ وَعُمَرُ الشَّهِيدُ
وَعُثْمَانُ الْبِرُّ الرَّحِيمُ

dedi. Sonra açtık, baktık; ölü, cansız. İşte o vakit, daha Hazret-i Ömer hilafete geçmeden, şehadetini haber veriyor.

Mektubat (155)

Evet madem **Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan** her asırda her ferde hitab eder ve bir ilm-i muhit ve bir irade-i şamile ile herşeye bakabilir; ve madem ülema-i İslâm'ın ittifakıyla, âyetlerin mana-yı **sarihinden başka işarî ve remzî ve zımnî müteaddid tabakalarda manaları vardır.**

Sikke-i Tasdik-i Gaybi - 58

Kur'anda Sadaka ile ilgili emir vardır! Şerait-i kabulü ise Kur'anda işari mana ile VARDIR! Evet, herşey içinde bulunur. Fakat herkes herşeyi içinde GÖREMEZ. Sadece gördüğüne inanan asrımızın maddiyunlarına Üstad Bediüzzaman Hz. Risale-i Nur ile en ince ve gizli kalmış işari manaları göstermiştir! Bu eserlere ilişkinleri SAHİB-I KUR'ANA HAVALA EDİYORUZ!

İkinci misal:

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

Şu cümlenin hey'atı, **sadakanın şerait-i kabulünün beşine işaret** eder.

Birinci şart: Sadakaya muhtaç olmamak derecede sadaka vermek ki, وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ i teb'îz ile o şartı ifade eder.

İkinci şart: Ali'den alıp Veli'ye vermek değil, belki kendi malından vermektir. Şu şartı رَزَقْنَاهُمْ lafzı ifade ediyor. "Size rızık olandan veriniz" demektir.

Üçüncü şart:

Minnet etmemektir. Şu şarta رَزَقْنَا daki نَا lafzı işaret eder. Yani "Ben size rızık veriyorum. Benim malımdan benim abdime vermekte minnetiniz yoktur."

Dördüncü şart:

Öyle adama veresin ki, nafakasına sarfetsin. Yoksa sefahete sarfedenlere sadaka makbul olmaz. Şu şarta **يَنْفِقُونَ** lafzı işaret ediyor.

Beşinci şart:

Allah namına vermektir ki, **رِزْقَنَا** ifade ediyor. Yani "Mal benimdir, benim namımla vermelisiniz."

Şu şartlarla beraber bir tevsi' de var. Yani: Sadaka nasıl mal ile olur. İlim ile dahi olur. Kavl ile, fiil ile, nasihat ile de oluyor. İşte şu aksama **مِمَّا** Lafzındaki **مَا** umumiyetiyle işaret ediyor. Hem şu cümle de bizzât işaret ediyor. Çünkü mutlaktır, umumu ifade eder. İşte sadakayı ifade eden şu kısacık cümlede, beş şart ile beraber geniş bir dairesini akla ihsan ediyor. Heyetiyle ihsan ediyor. İşte heyette böyle pek çok nazımlar var. Kelimatın dahi birbirine karşı, aynen geniş böyle bir daire-i nazmiyesi var.

Sözler – 371

Mehdi ile ilgili Hadisleri inkar edenlere karşı avamın imanını kurtarmak FİKRİ!

Bir kısım **hadîslerin manası ve tevili bilinmemesinden**, "Akıl kabul etmiyor" diye **inkâr edenlere karşı avamın imanını kurtarmak fikriyle**, çok zaman evvel Dâr-ül Hikmet-i İslâmiyede iken ve daha evvel aslı yazılan Beşinci Şua farz-ı muhal olarak, **dünyaya ve siyasete baksa** ve bu zamanda da yazılsa, madem gizlidir ve taharriyatta bizde bulunmadı ve gaybî haberleri doğrudur ve **imanî şübheleri izale eder** ve asayişe dokunmuyor ve mübareze etmiyor ve yalnız ihbar eder

Şualar - 354

Hem iki Deccal'ın sıfatları ve halleri ayrı ayrı olduğu halde, mutlak gelen rivayetlerde iltibas oluyor, biri öteki zannedilir. Hem "Büyük

Mehdi"nin halleri sâbık Mehdilere işaret eden rivayetlere mutabık çıkmıyor, hadîs-i müteşabih hükmüne geçer. İmam-ı Ali (R.A.) yalnız İslâm Deccalından bahseder.

Mukaddime bitti, mes'elelere başlıyoruz.

[Şimdilik o hâdisat-ı gaybiyenin yüzer misallerinden -**mülhidler tarafından avamın akidelerini bozmak fikriyle işaa edilen**- yirmiüç mes'eleleri, tevfik-i Rabbanî ile gayet muhtasar bir surette beyan edilecek. Ve o mes'eleler mülhidlerin tahmini gibi zarar vermemekle beraber, **her biri bir lem'a-i i'caz-ı Nebevî olduğu görünmekle ve hakikî tevilleri isbat ve izhar edilmekle akide-i avamı kuvvetlendirmeğe mühim bir sebep** olmasını rahmet-i Rabbaniyeden rica edip hatiatımı ve galatatımı afv u mağfîret altına almasını Rabb-ı Rahîmimden niyaz ederim.]

Şualar – 582

Eğer Şeyh Abdülkadir-i Geylanî (R.A.) ve Şah-ı Nakşibend (R.A.) ve İmam-ı Rabbanî (R.A.) gibi zâtlar bu zamanda olsaydılar, **BÜTÜN HİMMETLERİNİ, HAKAİK-İ İMANİYENİN VE AKAİD-İ İSLÂMİYENİN TAKVİYESİNE SARFEDECEKLERDİ**. Çünkü saadet-i ebediyenin medarı onlardır. **Onlarda kusur edilse, şekavet-i ebediyeye sebebiyet verir.**

Mektubat (23)

ALTINCI NOTA: Ey kâfirlerin çokluklarından ve **onların bazı hakaik-i imaniyenin inkârındaki ittifaklarından** telaşa düşen ve **İTİKADINI BOZAN BÎÇARE** insan! Bil ki: Kıymet ve ehemmiyet, kemmiyette ve aded çokluğunda değil. Çünkü insan eğer insan olmazsa, şeytan bir hayvana inkılab eder. İnsan, bazı firenkler ve firenk-meşrebler gibi ihtirasat-ı hayvaniyede terakki ettikçe, daha şiddetli bir hayvaniyet mertebesini alır.

Lem'alar (120)

Diyaretin Mehdiyete inkarı Cuma hutbesinde „hurafedir“ diye umuma neşredilmiştir! Nasıl bir üslûb gösteriyor KİTAB?

Bu risalenin sebep-i te'lifî; **gayet mütecevizane ve gayet çirkin bir tarz ile hakaik-i imaniyeyi tezyif edip, bozulmuş aklı yetişmediği şeye hurafe deyip**, dinsizliği tabiata bağlayarak, Kur'ana hücum edilmesidir. **O hücum ise, şiddetli bir hiddeti (kalbe) kaleme verdi ki, şiddetli ve galiz tokatları o mülhidlere ve haktan yüz çeviren bâtil mezheblilere yedirirdi. Yoksa** Risale-i Nur'un mesleği, nezihane ve nazikane ve kavli-leyyindir. }

Asa-yı Musa - 156

Ey mülhid! Senin gibi ahmaklar lâzım ki, Macar kâfirleri veyahut dinsiz olmuş ve firenkleşmiş birkaç Türkleri muvakkaten, dünyaca dahi faidesiz uhuvvetini kazanmak için; **üçyüz elli milyon hakikî, nuranî menfaatdar bir cemaatin bâki uhuvvetlerini terketsin.**

Mektubat - 419

Senin gibi mülhidlere karşı hiçbir cihetle dostluğumuz yok! Çünkü ilhada giren ve Türkün hakikî bütün mefahir-i milliyesini taşıyan İslâmiyet milliyetinden çıkmak isteyen adamları Türk bilmiyoruz, Türk perdesi altına girmiş firenk telakki ediyoruz! Çünkü yüzbin defa Türkçüyüz deyip dava etseler, ehl-i hakikatı kandıramazlar. **Zira fiilleri, harekâtları, onların davalarını tekzib ediyor.**

Mektubat – 423

o aklın
hilaf-ı hakikat gördüğü
bir Hadîsin inkârına kalkışma!

"Ya bir tefsiri,
ya bir tevili,
ya bir tabiri vardır" de,

İLİŞME.

Sözler (349)